

medens man i Virkeligheden kommer til en speciel Lovgivning; man henviser til Erfaringer fra Udlandet, som ikke foreligger, og man anviser til Slut en meget stor Sum Penge — det er de 3 Mill. Kr. fra Fonden — til Udbetaling af Midler, som viser sig heller ikke at være til Stede. Nu ved jeg godt, at naar Fonden er ved at være læns for Penge, er Ministeren i det Tilfælde at kunne søge Bevilling til at supplere Beholdningerne, saaledes at vi ved vor Fremstilling ingenlunde har villet fremstille det, som om der var Panik i dette Spørgsmaal. Men paa den anden Side forskydes dermed ogsaa hele Basis for Lovforslaget og for Tilskudsordningen, og jeg tror, man maa indrømme os, at alt i alt viser ogsaa dette, at Lovforslaget kunde have været bygget paa en noget fastere Basis, end Tilfældet har været.

Det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa at tale om vore Ønsker, og efter at have omtalt den Anvisning, vi har givet, paa at praktisere Tilskudsordningen efter de Veje, der er angivet i vore Bemærkninger, kom det ærede Medlem med nogle Udtalelser om Krisetolden og var i saa Henseende meget fast, idet han fastslog, at der aldrig vilde blive givet Krisetold uden fuldkommen Kontrol med og Garanti for, at en Prisstigning ikke blev Følgen af en saadan Lovgivning. Jeg maa straks — idet jeg paa Forhaand afviser at komme ind i en Tolddebat, vistnok til Glæde og Lettelse for samtlige tilstedeværende Medlemmer af dette høje Ting — sige, at dette har vi heller aldrig fra vor Side tilsigtet. Jeg vil blot, uden at rippe op i gamle Skader, minde det ærede Medlem Hr. Trier om, at ved de to Krisetoldsatser, der er gennemført her i Tinget, baade med Hensyn til Skotøj og med Hensyn til Tobak, blev der netop givet Garanti imod Prisstigninger, og at disse Løfter loyalt er blevet overholdt, er ogsaa blevet anerkendt af det ærede Medlem Hr. Triers egen Partifælle, den højtærede Finansminister, i den Tale, hvormed han forelagde Forslaget om en Forlængelse af Krisetoldsatserne for Tobak ... (*Erhvervsministeren* [Ståuning]: Gælder denne Tale endnu?) ... Jeg haaber, at denne Tale gælder endnu, og hvis den maaske ikke har helt Gyldighed, er det netop, fordi der er fremkommet en saadan Uklarhed — den

højtærede Erhvervsminister sigter til en lille Konflikt, der er kommet mellem Regeringen og Tobaksindustrien —, fordi man fortolker en Lov — som vi synes er let forstaaelig, men som altsaa ikke har været tilstrækkelig klart forstaaelig — forskelligt fra de to Sider. Dette er et Eksempel yderligere paa, hvor nødvendigt det er — saaledes som vi ogsaa har fremhævet — i en saa kompliceret og uoverskuelig Lov som den her foreslaaede Tilskudsordning ganske klart at faa indsat i Loven, hvad enhver Part har at rette sig efter, og hvilke Krav han har at opfylde. Saa den Afbrydelse, den højtærede Erhvervsminister kom med, peger netop hen paa de Vanskeligheder, som vi har villet være med til at fjerne, de ubehagelige Overraskelser, som vi har ønsket ikke maatte blive en Følge af Loven. Men i øvrigt haaber jeg, at denne Anerkendelse for loyal Overholdelse af Forpligtelserne for Industrien altid vil kunne fremsættes, og jeg haaber ogsaa, at det Spørgsmaal, den højtærede Minister hentydede til, vil kunne ordnes i Forstaaelse.

Jeg skal kort gentage, at vi har ikke opgivet vor Sympati for Tilskudstanken, saaledes som den er fremført, men vi har hævdet de principielle Betæneligheder, vi straks fremførte, og idet jeg henviser til vore Bemærkninger, anfører jeg altsaa, at hvor der maatte foreligge klare Eksempler — vi har endnu ikke set dem —, der er vi villige til, hvis Forholdene i øvrigt taler derfor og rimelige Krav bliver opfyldt, at medvirke til Fremme af en saadan Ordning ad de Veje, vi anviser. Vi ser ogsaa med Sympati paa Laan anvendt enten til Lettelse for Eksporten eller paa anden Maade til Afhjælpning af Arbejdsløsheden og til Forbedring i det hele taget af Landets Økonomi. Maaske vi ogsaa før eller senere vil blive tvunget ind i en Diskussion om valutamæssige Foranstaltninger. Men vi mener, at dette lille fragmentariske Udpluk, der her er gjort, ikke er rationelt, og vi vil ogsaa nødigt foregribe de Forslag, som vi forstaar og haaber vil fremkomme yderligere, f. Eks. fra Kriseværnsudvalget, til hvilket Udvalg Regeringen jo i væsentlig Grad har henvist alle disse Problemer.

Sluttelig skal jeg udtale, at vi efter de Retningslinier, jeg lige har anført, stadig